Αθλητική Ζωή

Η ΠΑΝΑΧΑΪΚΗ ΗΤΤΗΘΗ ΕΙΣ ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΜΕ 2-1

ΗΓΩΝΙΣΘΗ ΜΕ ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥΣ

Σοβαρὸν θέμα δημιουργεῖται μεταξὺ τῶν Πατρινῶν διαιτητῶν

Ἡ Παναχαϊκὴ ἡττήθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ Ἰωάννινα ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἀβέρωφ μὲ 2—1 διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Β΄ Ἐθνικῆς Κατηγορίας. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔχει ἐπὶ τῆς βαθμολογικῆς καταστάσεως τῆς Παναχαϊκῆς, ἡ ὁποία ἀνεκηρύχθη ἤδη πρωταθλήτρια τοῦ Ὁμίλου μας, εὐνοεῖ ὅμως τὸν Ἀβέρωφ Ἰωαννίνων, ὅστις ἐβελτίωσε σημαντικῶς τὴν θέσιν του.

Ἡ Πατρινὴ ὁμὰς ἡγωνίσθη μὲ πολλοὺς ἀναπληρωματικοὺς παίκτας, ἔπαιξεν ὅμως καλὸ ποδόσφαιρο καὶ ἐχειροκροτήθη ἀπὸ τοὺς φιλάθλους τῶν Ἰωαννίνων. Ὁ Ἀβέρωφ προηγήθη εἰς τὸ ἡμίχρονον μὲ 2—0 καὶ ἡ Παναχαϊκὴ ἐμείωσε τὴν διαφορὰν εἰς τὴν ἐπανάληψιν διὰ τοῦ νεαροῦ Γραμμένου. Ἄλλο ἕνα σοῦτ κυνηγοῦ τῆς Παναχαϊκῆς εὗρε τὴν δοκὸν τοῦ ἀντιπάλου τέρματος.

Ὁ ἀγὼν διεξήχθη ἐντὸς τῶν ἀθλητικῶν πλαισίων καὶ αἱ δύο ὁμάδες ἀνέπτυξαν τεχνικὸ παιγνίδι.

ΔΕΝ ΘΑ ΙΔΡΥΘΗ ΝΕΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΙΑΙΤΗΤΩΝ

Ἐγνώσθη, ὅτι τὸ Πρωτοδικεῖον Πατρῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 439)64 ἀποφάσεώς του ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τῶν νέων Πατρινῶν διαιτητῶν περὶ ἱδρύσεως καὶ ἑτέρου Συνδέσμου Διαιτητῶν εἰς Πάτρας. Διὰ τῆς ἀποφάσεώς του τὸ Πρωτοδικεῖον ἀναγνωρίζει ὡς νόμιμον μόνον τὸν ὑφιστάμενον σήμερον Σύνδεσμον Ἐπισήμων Διαιτητῶν.

Ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις δημιουργεῖ ἐντελῶς νέαν κατάστασιν καὶ θεωρεῖται βέβαιον ὅτι θὰ ἔχῃ διαφόρους ἐπιπτώσεις εἰς τὰ πράγματα τῆς Πατρινῆς διαιτησίας. Οἱ παλαιοὶ Πατρινοὶ διαιτηταὶ ἐκέρδισαν ἤδη τὸν πρῶτον γῦρον εἰς τὴν διαμάχην των πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς Ε.Π.Σ.Π., ἐνῷ οἱ νέοι διαιτηταὶ εὑρίσκονται ἤδη «ἀκάλυπτοι» νομικῶς καὶ τίθεται ἐνώπιον αὐτῶν θέμα ἠθικῆς τάξεως.

Τί θὰ συμβῇ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον ἐκ τοῦ ἀνακύψαντος θέματος οὐδεὶς δύναται αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ γνωρίζῃ, γεγονὸς πάντως εἶναι, ὅτι πρέπει νὰ εὑρεθῇ κάποια λύσις εἰς τὸ ἀπασχολοῦν τὴν Πατρινὴν διαιτησίαν πρόβλημα. Τὸ καλύτερον θὰ ἦτο νὰ ἑνωθοῦν ὅλοι οἱ διαιτηταὶ εἰς τὸν σημερινὸν Σύνδεσμον, διὰ νὰ τερματισθῇ ἡ διάστασις μεταξὺ τῶν διαιτητῶν, παλαιῶν καὶ νέων. Οἱ Πατρινοὶ φίλαθλοι ἐπιθυμοῦν νὰ τερματισθῇ ἡ διαφωνία, ἡ ὁποία κανένα σκοπὸν δὲν ἔχει καὶ ἀντιθέτως δημιουργεῖ προσωπικὰς προστριβὰς καὶ θέτει εἰς κίνδυνον τὸ τοπικὸν ποδόσφαιρον. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, ἡ διοίκησις τῆς Ε.Π.Σ.Π. θὰ ἔπρεπε νὰ παίξῃ μεσολαβητικὸν ρόλον καὶ ὄχι νὰ ρίχνῃ ἔλαιον εἰς τὴν πυράν.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΑ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΤΗΝ 5ην Μ. Μ.

Ἀνεκοινώθη, ὅτι ἐφεξῆς ἅπαντες οἱ ἀγῶνες Α΄ καὶ Β΄ Ἐθνικῆς Κατηγορίας θὰ ἀρχίζουν τὴν 5ην ἀπογευματινὴν ἀκριβῶς.

ΑΡΙΘΜΟΣ 35170

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν Ἀχιλλεὺς Κωνσταντίνου Γούρας, ὡς ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ Πλειστηριασμοῦ, κατοικοεδρεύων ἐν Πάτραις,

Δηλοποιῶ ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐν Πάτραις τοῦ Δήμου Πατρέων τὴν δεκάτην (10ην) Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ τετάρτου (1964) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 Π. Μ. ἐνώπιόν μου καὶ ἔξωθι τοῦ Συμβολαιογραφείου μου, κειμένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλοποίμενος ἀριθμὸς 33, τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν, Ἰδιοκτησίας μου, συμφώνως καὶ πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 265 τῆς 20 Ἰανουαρίου 1964 Δ΄ ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Πρωτοδικῶν Πατρῶν Ἀσημάκη Ροδοπούλου καὶ τὰς οἰκείας διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 212 τῆς 22 Μαΐου 1962 ἐκθέσεως τοῦ αὐτοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἀναγκαστικῶς κατασχεθὲν ἐνυπόθηκον, ἰδιοκτησίας τοῦ ὀφειλέτου Κωνσταντίνου Ἀριστείδου Θωμοπούλου, ἐμπόρου, κατοίκου Ἀθηνῶν, ἥμισυ (1)2) ἀδιαιρέτως ἑνὸς ἀκινήτου κτήματος μετὰ τῶν ἐντὸς αὐτοῦ ὀπωροφόρων καὶ μὴ δένδρων, μετὰ τῶν ἐντὸς αὐτοῦ δύο (2) ἀνωγείων οἰκιῶν, ἑνὸς ἰσογείου οἰκίσκου, δύο ὑδατοδεξαμενῶν, μετὰ παντὸς συστατικοῦ, παραρτήματος, παρακολουθήματος, προσαυξήματος.— Τὸ κτῆμα τοῦτο εἶναι ἀγροτικόν, κείμενον εἰς θέσιν Σαμακιά, συνοικίαν Διάκου, περιφερείας Μονῆς Ἠηροκομείου, πόλεως Πατρῶν, Δήμου Πατρέων, ἐκτάσεως μέτρων τετραγωνικῶν εἴκοσι χιλιάδων ἐννεακοσίων τεσσαράκοντα ἐννέα καὶ 10)οο (20. 949,10) ἢ ὅσης ἐκτάσεως εἶναι, συνορεύει ἀνατολικῶς μὲ ὁδὸν συνοικίας Διάκου - Μονῆς Ἠηροκομείου καὶ μὲ λαγκάδι καὶ πέραν τούτου μὲ κτῆμα κληρονόμων Κ. Ραυτοπούλου, δυτικῶς μὲ περιοχὴν Πρεβαντορίου «Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας», ἀρκτικῶς μὲ δημοτικὴν ὁδὸν Πατρῶν - Συνοικίας Διάκου καὶ πέραν ταύτης μὲ κτῆμα Χρήστου Καποτᾶ καὶ μεσημβρινῶς μὲ δασύλλιον πρώην Μονῆς Ἠηροκομείου καὶ ἤδη Πρεβαντορίου Πατρῶν «Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας».— Τοῦτο περιφράσσεται κατὰ μὲν τὰς πρὸς τὰς ἄνω ὁδοὺς πλευρὰς ἐν μέρει διὰ συρματοπλέγματος, ἐν μέρει δι' ἀκανθωδῶν φυτῶν καὶ ἐν μέρει διὰ μανδροτοίχου, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς πλευρὰς δι' ἀκανθωδῶν φυτῶν.— Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν δημοτικὴν ὁδὸν Πατρῶν - Διάκου μανδροτοίχου, εἰς τὸ μέσον περίπου, ὑπάρχει δίφυλλος σιδηρᾶ θύρα κεντρικῆς εἰσόδου.— Ἐντὸς τοῦ κτήματος, εἰς ἀπόστασιν δέκα ἑπτὰ (17,00) περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω κεντρικῆς εἰσόδου, κεῖται διώροφος πλινθόκτιστος οἰκία, καλυπτομένη διὰ ξυλίνης κεραμοσκεποῦς στέγης, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἡμιϋπογείου ὀρόφου καὶ τοῦ ἀνωγείου τοιούτου. Ὁ ἡμιϋπόγειος ὄροφος ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς δωματίου, χώλλ, λουτροῦ καὶ μαγειρείου.— Ἡ εἴσοδος αὐτοῦ κεῖται ἐπὶ τῆς ἀρκτικῆς πλευρᾶς, διὰ ξυλίνης θύρας εἰσέρχεται τις εἰς τὸ ἡμιϋπόγειον, εἰς τὸ χώλλ, ἐπιστρωμένον διὰ λιθίνων πλακῶν, ἔχει δύο παράθυρα.— Ἔχει θύραν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς, πρὸς εἴσοδον εἰς ἕτερον δωμάτιον, στερούμενον δαπεδοστρώσεως κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ ἔχει δύο παράθυρα καὶ ξυλίνην θύραν ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς του, πρὸς εἴσοδον εἰς τὸ λουτρόν, ἐπιστρωμένον διὰ πλακιδίων καὶ μὲ ἓν παράθυρον, ἔχει λουτῆρα ἐκ λαμαρίνης καὶ θερμοσίφωνα διὰ καυσοξύλων.— Ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ χώλλ ὑπάρχει θύρα πρὸς εἴσοδον εἰς τὸ μαγειρεῖον, εἶναι ἐπιστρωμένον διὰ λιθίνων πλακῶν καὶ ἔχει τέσσαρα παράθυρα, ἐντοιχισμένον ἐρμάριον, νεροχύτην καὶ κτιστὴν ἑστίαν μαγειρείου. Ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τμήματος τοῦ μαγειρείου ὑπάρχει ξυλίνη κλίμαξ, δι' ἧς ἀνέρχεται τις ἐσωτερικῶς εἰς τὸν ἀνώγειον ὄροφον.— Αἱ ὀροφαὶ τῶν δωματίων τούτων εἶναι ἐξ ὀροφοπήχεων καὶ ἀσβεστοκονιάματος, οἱ τοῖχοι ἐπιχρισμένοι δι' ἀσβεστοκονιάματος, ἅπαντα τὰ παράθυρα εἶναι μικρά, κυκλικὰ καὶ φέρουν σιδηροῦν κιγκλίδωμα. Ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς οἰκίας ταύτης ἐφάπτεται ἡμικυκλικὸν κτίσμα ἐκ λιθοδομῆς, ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους μέχρι τῆς στάθμης τοῦ δαπέδου τοῦ ἀνωγείου ὀρόφου, ἔνθα σχηματίζει εἶδος ταράτσας (ἐξώστην) ἐπιστρωμένης διὰ λιθίνων πλακῶν, φέρουσαν σιδηροῦν κιγκλίδωμα.— Ἐκατέρωθεν τοῦ ἡμικυκλικοῦ τούτου κτίσματος ὑπάρχουν ἀνὰ μία κτιστὴ κλίμαξ, μὲ σιδηρᾶ κιγκλιδώματα, καταλήγουσαι εἰς τὴν ὡς ἄνω ταράτσαν.— Ἐκ τῆς ταράτσας καὶ διὰ ξυλίνης θύρας εἰσέρχεται τις εἰς τὸν ἀνώγειον ὄροφον.— Οὗτος ἀποτελεῖται ἐκ δύο κυρίων δωματίων, ἐκ τοῦ χώλλ, ἀποχωρητηρίου καὶ ἑνὸς μικροῦ χώλλ, ὅπου καταλήγει ἡ ὡς ἄνω ἐσωτερικὴ κλίμαξ. Διὰ τῆς ὡς ἄνω ταράτσας εἰσέρχεται τις εἰς τὸ χώλλ μὲ δύο παράθυρα, ἔχει τζάκι, ἐπὶ τῆς ἀρκτικῆς πλευρᾶς ἔχει ἐξωστόθυραν ὁδηγοῦσαν εἰς ταράτσαν ἐκ μπετὸν ἀρμέ, μετὰ σιδηροῦ κιγκλιδώματος.— Τὸ χώλλ ἔχει ἐπίσης δύο θύρας, δι' ὧν ἐπικοινωνεῖ μετὰ τῶν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ δύο κυρίων δωματίων.— Τὸ πρὸς ἀνατολὰς δωμάτιον ἔχει τρία παράθυρα καὶ ἐντοιχισμένον ἐρμάριον.— Τὸ δὲ πρὸς δυσμὰς δωμάτιον ἔχει δύο παράθυρα καὶ ἐντοιχισμένον ἐρμάριον.— Τὸ χώλλ ἔχει θύραν ὁδηγοῦσαν εἰς μικρὸν χῶρον, ὅπου καταλήγει ἡ ἐσωτερικὴ κλίμαξ ἐκ τοῦ ὑμιϋπογείου.— Ὁ χῶρος αὐτὸς ἔχει παράθυρον, νιπτῆρα καὶ θύραν ὁδηγοῦσαν εἰς τὸ ἀποχωρητήριον, ὅπου ὑπάρχει λεκάνη, καζανάκι, τεπόζιτον ὕδατος, ἀεριζόμενον διὰ μικροῦ παραθύρου.— Τὰ δάπεδα ὅλων τῶν δωματίων εἶναι ἐκ σανίδων, πλὴν τοῦ ἀποχωρητηρίου, ἀπὸ μπετὸν καὶ σανίδας.— Αἱ ὀροφαὶ εἶναι ἐξ ὀροφοπήχεων μὲ ἀσβεστοκονίαμα, οἱ τοῖχοι ἐπιχρισμένοι μὲ ἀσβεστοκονίαμα.— Ἡ οἰκία ἔχει ἐν λειτουργίᾳ ὑδραυλικὴν καὶ ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν καὶ καλύπτει οἰκοπεδικὴν ἔκτασιν τ. μ. 111,00 ὡς ἔγγιστα.

Εἰς τὸ προαύλιον τῆς οἰκίας ὑπάρχουν τρεῖς κρῆναι τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως τοῦ κτήματος.— Δυτικομεσημβρινῶς τῆς οἰκίας καὶ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ὑπάρχει τοῖχος ἐκ λιθοδομῆς σχήματος γράμματος γάμα κεφαλαῖον, χρησιμεύων πρὸς συγκράτησιν τῶν χωμάτων.— Ἀνατολικῶς ταύτης, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, κεῖται ἑτέρα διώροφος οἰκία, κατὰ πλεῖστον λιθόκτιστος καὶ ἐν μέρει ὠμοπλινθόκτιστος, καλυπτομένη διὰ ξυλίνης κεραμοσκεποῦς στέγης καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἰσογείου καὶ ἀνωγείου.— Ὁ ἰσόγειος ὄροφος ἀποτελεῖται ἐκ δύο δωματίων ἐπικοινωνούντων διὰ θύρας, τὸ ἕν, τὸ ἀνατολικόν, ἔχει δάπεδον ἐκ μπετόν, ὀροφὴν ἐκ σανίδων, ἔχει θύραν καὶ παράθυρον, οἱ τοῖχοι μὲ ἀσβεστοκονίαμα.— Τὸ δυτικὸν δωμάτιον στερεῖται δαπεδοστρώσεως, ὡς καὶ ταβανίου, ἡ ὀροφή του ἀποτελεῖται ἐκ σανίδων πατώματος τοῦ ἀνωγείου οἱ τοῖχοι φέρουν ἡμικατεστραμμένα ἀσβεστοκονιάματα, ἔχει θύραν καὶ ἐντοιχισμένον παράθυρον, ἡμικατεστραμμένην κτιστὴν ἑστίαν καὶ ἡμικατεστραμμένην ξυλίνην κλίμακα, πρὸς ἄνοδον ἐσωτερικῶς πρὸς τὸ ἀνώγειον. Ἐξωτερικῶς, πρὸς βορρᾶν ὑπάρχει κλίμαξ ἐκ μπετὸν ἀρμὲ καταλήγουσα εἰς ἐξώστην, εἰς τὸ ὕψος τῆς στάθμης τοῦ δαπέδου τοῦ ἀνωγείου καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξώστου εἰσέρχεται τις εἰς τὸν ὄροφον.— Ἡ κλίμαξ καὶ ὁ ἐξώστης φέρουν σιδηροῦν κιγκλίδωμα.— Ὁ ἀνώγειος ὄροφος ἀποτελεῖται ἐκ δύο δωματίων ἐπικοινωνούντων διὰ θύρας καὶ τὸ ἀνατολικὸν δωμάτιον ἔχει δάπεδον ἐκ σανίδων, ὀροφὴν ἐξ ὀροφοπήχεων καὶ ἀσβεστοκονιάματος, ἔχει ξυλίνην θύραν, μικρὸν παράθυρον, ἕτερον παράθυρον δίφυλλον καὶ ἐντοιχισμένον ἐρμάριον.— Τὸ ἕτερον δωμάτιον, τὸ δυτικόν, ἔχει δάπεδο ἐκ σανίδων, ὀροφὴν ἐκ σανίδων, θύραν, παράθυρον καὶ ἐντοιχισμένον ἐρμάριον καὶ θύραν ὁδηγοῦσαν εἰς ἐξώστην ἐκ μπετὸν ἀρμὲ μὲ σιδηροῦν κιγκλίδωμα.— Ἐπὶ τοῦ δαπέδου ὑπάρχει καταπακτή, καὶ διὰ ξυλίνης κλίμακος κατέρχεται τις εἰς τὸ ἰσόγειον. Οἱ τοῖχοι εἶναι μὲ ἀσβεστοκονίαμα.— Ἡ οἰκία ἔχει κατεστραμμένην ἐγκατάστασιν ἠλεκτρικήν, δὲν ἔχει ὅμως ὑδραυλικήν, χρησιμοποιουμένη ὡς κατοικία τοῦ ἐπιστάτου.— Παραπλεύρως ἔχει μικρὸν ἡμικατεστραμμένον ἀγροτικὸν κλίβανον. Ἐν συνεχείᾳ τῆς οἰκίας ταύτης, ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς της, ὑπάρχει συνεχόμενος λιθόκτιστος ἰσόγειος οἰκίσκος ἐξ ἑνὸς δωματίου, καλυπτόμενος διὰ ξυλίνης κεραμοσκεποῦς στέγης, ἀταβάνωτος, ἄνευ δαπεδοστρώσεως καὶ ἐπιχρισμάτων, ἔχει παράθυρον καὶ θύραν, χρησιμοποιεῖται ὡς σταῦλος ζώων.— Ἡ ἀνώγειος αὕτη οἰκία μετὰ τοῦ ἰσογείου οἰκίσκου, καλύπτει οἰκοπεδικὴν ἔκτασιν τ. μ. 76,00 ὡς ἔγγιστα.— Παρὰ τὴν δημοτικὴν κρήνην, ὑπάρχουν δύο ὑδατοδεξαμεναὶ τσιμεντόκτιστοι ἐντὸς τοῦ κτήματος, πρὸς ἄρδευσιν τοῦ κτήματος.— Παρὰ τὴν αὐτὴν δημοτικὴν κρήνην, εἰς τὸν βορεινὸν φράκτην, ἔναντι τῶν δεξαμενῶν ὑπάρχει σιδηρᾶ θύρα εἰσόδου.— Ἐντὸς τοῦ κτήματος ὑπάρχουν 192 ἐσπεριδοειδῆ, 38 ἀμυγδαλέαι, 93 ἐλαῖαι, 16 συκέαι, 5 ροδακινέαι, 15 ἀχλαδέαι, 4 μεσκολέαι, 2 ροδέαι, 3 καρυδέαι, 6 κουκουναριές, 1 ἀγριοκαστανέα, 2 τζιτζιφιές, 2 μορέαι, 60 πεῦκα, 2 πλάτανοι, 2 εὐκάλυπτοι, 17 κυπάρισσοι, 3 φοίνικες, 1 δάφνη καὶ διάφορα ἄλλα δένδρα καὶ θάμνοι, διαφόρου ἡλικίας καὶ καταστάσεως. Τὸ κατασχεθὲν ἥμισυ (1)2) ἀδιαιρέτως ἐξετιμήθη διὰ δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας (200.000).— Ὁ πλειστηριασμὸς τελεῖται ἐπισπεύσει τῆς ἐν Ἀθήναις ἀνωνύμου Τραπεζιτικῆς ἑταιρείας «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α. Ε.», δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 111)59 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Προέδρου Πρωτοδικῶν Πειραιώς, ἵνα πληρωθῇ τὴν ἀπαιτησίν της κατὰ τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου, συμφώνως καὶ πρὸς τὰς κοινοποιηθείσας ἐπιταγάς, 1) Ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον δραχμὰς ἑκατὸν ἑξήκοντα τρεῖς χιλιάδας ἑβδομήκοντα ἐννέα (163.079) εἰς ὁλόκληρον, 2) διὰ δεδουλευμένους τόκους διὰ δραχμὰς ἑβδομήκοντα ὀκτὼ χιλιάδας ἑκατὸν μία (78.101), συμμέτρως δὲ μετὰ τῆς συνοφειλέτιδος αὐτοῦ ἑταιρείας (Α. Θωμόπουλος» δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας τριακοσίας (4.300) δικαστικὴν δαπάνην, ἀπόγραφον κλπ. καὶ διὰ τόκους αὐτῶν δραχμὰς χιλίας διακοσίας πεντήκοντα τέσσαρας (1.254), τὰ ἔξοδα ἐπιταγῶν, νομιμοτόκως κατὰ τὰ οἰκεῖα ἐπιδοτήρια μέχρις ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ παραγγελίας πρὸς ἐκτέλεσιν.— Ἡ ἐπισπεύδουσα προσφέρει πρώτην τιμὴν δραχμὰς πεντήκοντα χιλιάδας (50.000). Ἡ κατακύρωσις γενήσεται συμφώνως τῷ νόμῳ διδομένου σημείου κατακυρώσεως. Ἕκαστος τῶν παρόντων καθόσον προσφέρει τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν, δικαιοῦται νὰ πλειοδοτήσῃ, ἡ δὲ κρίσις περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν πλειοδοτῶν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν μου καὶ δικαιοῦμαι νὰ ζητήσω ἐγγύησιν.— Τὸ τίμημα θὰ καταβληθῇ νομίμως ὁλόκληρον τοῖς μετρητοῖς μετὰ τὴν κατακύρωσιν. Ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν ἀποκτᾷ ἄλλα δικαιώματα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του παρ' ὅσα ἔχει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ὀφειλέτης. Ἡ ἐπισπεύδουσα οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνει ἔναντι οἱουδήποτε διὰ τυχὸν ἐκνίκησιν, ἔκτασιν, ὅρια, τίτλους καὶ περιγραφὴν τοῦ ἐκπλειστηριαζομένου. Προσκαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν τοῦ ἐκπλειστηριαζομένου ἐπιτοπίως, τῶν τίτλων καὶ τῶν ὅρων τοῦ προγράμματος καὶ προσέλθωσι καὶ πλειοδοτήσωσι. Τὸ παρὸν ἐγένετο ἐπὶ τεσσάρων φύλλων χαρτοσήμου, τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ 109.— ἐν Πάτραις καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλοποίμενος ἀριθμὸς 33, Ἰδιοκτησίας μου, σήμερον τὴν (27ην) εἰκοστὴν ἑβδόμην Ἀπριλίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ τετάρτου (1964) ἔτους, ἡμέραν Δευτέραν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν καὶ βεβαιωθὲν ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν
ΑΧΙΛΛΕΥΣ Κ. ΓΟΥΡΑΣ

Πατρινὰ ἡμερονύκτια

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Ὁ καιρὸς φάνηκε χθὲς πὼς θὰ στρώσῃ καὶ θὰ κοπάσῃ τὸ «ἀνοιξιάτικο» ξηροβόρι ποὺ μᾶς.. ἐδρόσισε καὶ μᾶς ἐτουρτούρισε.

—Καὶ ἔτσι, τὸ Πάσχα θὰ εἶναι ἀληθινὴ ἑορτὴ τῆς Ἀνοίξεως.

=Οἱ βιτρίνες τῶν καταστημάτων ἔχουν πάρει ἀληθῆ Πασχαλινὴ ὄψη.

—Κυρίως τῶν μεγάλων ζαχαροπλαστείων καὶ ἀρτοπωλείων.

—Τοῦ Ν. Βοσινάκη, Λαμπροπούλου, Μανουσάκη, Γερακάρη, κλπ. προσδίδουν χαρούμενο ἑορταστικὸ τόνο μὲ τὸ πλῆθος τῶν κουλουριῶν καὶ τῶν ἄλλων προϊόντων τους.

=Κάθε βράδυ ἡ ὁδὸς Μαιζῶνος καὶ Ἁγίου Νικολάου γεμίζει ἀπὸ τὸν ὡραιόκοσμο τῆς πόλεως.

—Μετὰ ἀπὸ τὰ ψώνια καὶ μιὰ βόλτα στὶς βιτρίνες εἶναι κι' αὐτὸ ἀπαραίτητο καὶ ἀναγκαῖο.

—Μιὰ σύγχρονη γυναίκα πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι κατατοπισμένη στὰ ζητήματα τῆς μόδας καὶ στὶς νέες παραλαβὲς τῶν καλῶν καταστημάτων.

=Κῦμα τουριστικὸ πρὸς τὴν Κέρκυρα.

—Ἡ νῆσος τῶν Φαιάκων συγκεντρώνει τὶς ἡμέρες τοῦ Πάσχα τοὺς περισσότερους τουρίστες, κυρίως ντόπιους, ποὺ διαθέτουν λίγες ἡμέρες στὴ διάθεσί τους.

—Οἱ Κερκυραῖοι ἔχουν προετοιασθῆ ἀλλὰ τρέμουν μήπως ὁ καιρὸς τὰ χαλάσῃ.

—Ὁπότε ἡ ζημιά τους θὰ εἶναι ὅμοια μὲ τὴ δική μας τοῦ φετεινοῦ Καρναβαλιοῦ.

=Ἄνθη παντοῦ.

—Προετοιμασία γιὰ τὸν αὐριανὸν στολισμὸν τῶν Ἐπιταφίων, ἕνα θαυμάσιο ἔθιμο ποὺ διατηρεῖται καὶ πρέπει μέχρι τὰ χρόνια μας.

—Τὰ κορίτσια τῶν ἐνοριῶν πρέπει νὰ στολίζουν μὲ ἄνθη τοὺς Ἐπιταφίους.

—Ἀλλὰ γι' αὐτὰ θὰ γράψουμε στὸ φύλλο πιὰ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

ΣΤΗΝ παιδικὴ μνήμη στρέφεται σήμερα ἡ πυξίδα. Ὅπως πάντα, ὅταν θλιμμένες μέσα στὴ νύχτα τ' Ἀπρίλη ἀκούγωνται οἱ καμπάνες νὰ θρηνοῦν τὸ «Γλυκὺ Ἔαρ». Ὁ Πάσχων Ἰησοῦς ὑπάρχει μέσα μας, τοποθετημένος μ' εὐλάβεια, τότε, ποὺ ἡ ψυχή, ἡ σκέψη, ἡ ἀγάπη ἦσαν παρθένες καὶ ἀμόλυντες. Καὶ οἱ εἰκόνες ἐκεῖνες ζωντανεύουν, γίνονται φωτεινὰ σλάϊτς, ποὺ προβάλλονται ἔντονα στὸ καντρὰν τῆς φαντασίας τὶς ὧρες τῆς Μεγάλης Πέμπτης. Καὶ τὸ Θεῖον Πάθος γίνεται βίωμα. Προσευχή, προσδοκία καὶ ἐλπίδα.

☆

ΕΛΑΒΑ καὶ δημοσιεύω τὴν ἀκόλουθη ἐπιστολή :

«Ἀγαπητέ μου «Πελοποννήσιε»,

Θάθελα ἀπὸ τὴν τόσο φιλόξενη κι' ἀγαπητὴ ἀπ' ὅλους μας στήλη σου νὰ συστηθῆ στοὺς συμπολίτας μας νὰ ἐκκλησιασθοῦν μιὰ ἀπὸ τὶς μεγάλες αὐτὲς τῆς Χριστιανωσύνης ἡμέρες, στὸ ἀνυπέρβλητο μουσεῖο τῆς Βυζαντινῆς τέχνης, ποὺ κοσμεῖ τὴν πόλιν μας, τὸν Ναὸ τοῦ Παντοκράτορος, γιὰ νὰ θαυμάσουν τὸ μεγαλεῖον ποὺ παρουσιάζει τώρα, μετὰ τὴν μερικὴ ἐσωτερικὴ ἀγιογράφησί του, ποὺ πραγματοποιήθηκε χάρις στὸν ἔνθεον ζῆλο τῶν ἐνοριτῶν του. Ἀκόμα δὲ νὰ παρακαλέσῃς, ὥστε οἱ συμπολῖται νὰ βοηθήσωσι κατὰ τὸ δυνατὸν διὰ τὴν ὁλοκλήρωσι τοῦ πράγματι αὐτοῦ μνημειώδους ἔργου τῆς ἀγιογραφήσεως τοῦ Ναοῦ τούτου, συνδέοντες ἔτσι τὸ ὄνομά τους μὲ ἕνα ἱστορικὸν ἔργον, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ σεμνύνεται ἡ ὡραία πόλις μας.

Εὐχαριστῶν διὰ τὴν φιλοξενίαν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
Δικηγόρος»

☆

Πράγματι, γίνεται στὸ Ναὸ τοῦ Παντοκράτορος — τοῦ πιὸ ἀρχαίου τῆς πόλεως — μιὰ θαυμασία ἐργασία, ποὺ θὰ μείνῃ ἀληθινὸ ἔργο τέχνης στοὺς αἰῶνες. Γιατί ὅ,τι γίνεται σὲ μιὰ ἐκκλησία δὲν εἶναι μόνο γιὰ τὸ σήμερα. Εἶναι, κυρίως, γιὰ τὸ αὔριο. Γιὰ τὰ παιδιά μας. Γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν μας καὶ πέρα γιὰ τὶς ἄλλες γενεὲς ποὺ θάρθοῦν. Ἡ εἰκονογράφηση ἑνὸς Ναοῦ εἶναι ἔργο τέχνης. Καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἔργο τέχνης, γιατί ἡ τέχνη ἔχει τὴ δύναμη νὰ βοηθῇ τὸν ἄνθρωπο νὰ ἀναρριχηθῇ στὰ ὑψηλὰ στρώματα, ἐκεῖ ὅπου ὡς ἰδέα ὑπάρχει τὸ αἰώνιον καὶ τὸ πλῆρες.

Γιὰ νὰ ὁλοκληρωθῆ τὸ μέγα αὐτὸ ἔργο καὶ βεβαίως χρειάζονται χρήματα. Δωρεές, συμπαραστάσεις. Ὁ Δῆμος πρῶτος πρέπει νὰ ἐνισχύση. Καὶ οἱ πολῖτες κατόπιν. Ἡ ἀρχὴ ἔγινε. Πρέπει νὰ δοῦμε καὶ τὴν ὁλοκλήρωση.

☆

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ἔλαβα ἕνα βιβλιαράκι μὲ πολὺ ἀνθρώπινο ἰδεῶδες: «Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ τὸ κοινωνικὸ πρόβλημα». Συγγραφέας του ὁ πρωτοπρεσβύτερος καθηγητὴς κ. Γεώργιος Πυρουνάκης. Γιὰ πρώτη φορὰ χάρηκα τὴ δημοτικὴ γλῶσσα ἀπὸ γραφίδα ἱερωμένου. Μιὰ γλῶσσα ποὺ θὰ ζήλευαν καὶ οἱ πιὸ δόκιμοι λογοτέχνες μας. Οὔτε μπουφόνικο ὕφος, οὔτε ρητορεία, οὔτε κεῖνα τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια παπαδίστικα λόγια. Μὲ συνέπεια καὶ ἀκρίβεια. Μὲ πνευματικὴ φρεσκάδα καὶ δογματικὴ τοποθέτηση, ὁ κ. Πυρουνάκης ἀναπτύσσει τὸ μέγα μυστικό: «Ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὸν ἄνθρωπο». Παραθέτει ὀρθὲς σκέψεις. Ἀνοίγει τὸ δρόμο σὲ μιὰ πλέρια εἰρήνη, μὲ τὸν